

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

અમદાવાદ મધ્યે ગુજરાત ઉચ્ચ અદાલતમાં

વિશેષ દીવાની અરજી નં.૮૬૮૪/૨૦૦૦

માં

લેટર્સ પેટન્ટ અપીલ નં. ૨૦૯૭/૨૦૦૭

સાથે

વિશેષ દીવાની અરજી નં.૮૭૩૭/૨૦૦૦

માં

લેટર્સ પેટન્ટ અપીલ નં. ૨૦૯૯/૨૦૦૭

મંજૂરી અને હસ્તાક્ષર અર્થે:

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી અનંત એસ. દવે

સહી/—

અને

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી એ.એસ. સુપેહીઆ

સહી/—

=====

૧	શું લોકલ અખબારના રિપોર્ટ્સને ચુકાદો જોવા માટે મંજૂરી આપી શકાય?	ના
૨	રિપોર્ટરને સંદર્ભિત કરવો કે નહીં?	હા
૩	શું માનનીય ન્યાયમૂર્તિ ચુકાદાની આખરી નકલ જોવા માંગે છે?	ના
૪	શું આ કેસમાં ભારતીય બંધારણ અથવા તે હેઠળ કરવામાં આવેલા કોઈ આદેશના અર્થઘટન અંગે કાયદાનો કોઈ નોંધપાત્ર પ્રશ્ન સામેલ છે?	ના

=====

કરસનભાઈ રામજીભાઈ જાલાડિયા..... અપીલકર્તા (ઓ)

વિરુદ્ધ

જીલ્લા વિકાસ અધિકારી અને ૧..... સામાવાળાઓ

=====

ઉપસ્થિતી:

અપીલકર્તા નં.૧ તરફે વકીલ શ્રી ટી.આર. મિશ્રા

સામાવાળા(ઓ) નં.૧-૨ તરફે વકીલ શ્રી એચ.એસ. મુન્શો

=====

ન્યાયપીઠ: માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી અનંત એસ. દવે

અને

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી એ.એસ. સુપેહીઆ

તારીખ: ૧૩/૦૪/૨૦૧૬

(સંયુક્ત) સીએવી ચુકાદો

(૧) વર્તમાન અપીલ વિશેષ દીવાની અરજી નં.૮૬૮૪/૨૦૦૦ અને ૮૭૩૭/૨૦૦૦ માં આપવામાં આવેલ તારીખ ૨૪.૦૮.૨૦૦૭ ના સંયુક્ત ચુકાદા અને આદેશમાંથી ઉદ્ભવે છે, જેમાં વિદ્વાન એકલ ન્યાયાધીશે વર્તમાન સામાવાળા સત્તાવાળાઓ દ્વારા દાખલ કરાયેલી રિટ અરજીઓને મંજૂરી આપી હતી, જેમાં પીઠાસીન અધિકારી, શ્રમ અદાલત, જુનાગઢ દ્વારા સંદર્ભ [એલસીજે] નં.૨૧૮/૮૫ અને ૨૨૦/૮૫ માં પસાર કરાયેલા ૧૨.૦૧.૨૦૦૦ ના ચુકાદાને પડકારવામાં આવ્યો હતો, જેમાં સામાવાળાઓ-કામદારોને અન્ય લાભો સાથે સાતત્ય અને સંપૂર્ણ વેતન સાથે સેવામાં પુનઃસ્થાપિત કરવામાં આવ્યા હતા.સ્પેશિયલ સિવિલ એપિલકેશન નં.૮૭૩૭/૨૦૦૦ ની પેન્ડન્સી દરમિયાન, સંબંધિત સામાવાળા-વર્કમેનની મુદત પૂરી થઈ ગઈ છે.તેમના કાયદાકીય વારસદારને રેકૉર્ડ પર લાવવામાં આવ્યા છે.

(૨) કેસની હકીકતો નીચે મુજબ સંકલિત કરવામાં આવી છે:

(૩) બંને કામદારોને વર્ષ ૧૯૮૧માં વર્ક ચાર્જ કલર્ક તરીકે નિયુક્ત કરવામાં આવ્યા હતા.તેમના નામ અને નિમણૂકની તારીખો પંચાયત, સિંચાઈ

વિભાગ, જુનાગઢ દ્વારા પ્રકાશિત પરિષ્કૃતિની યાદીમાં અ.નં.૨૪ અને ૨૫ પર છે.લેબર કોર્ટ દ્વારા નોંધવામાં આવ્યું છે તેમ, તેમની શરૂઆતમાં ૨૯ દિવસના સમયગાળા માટે નિમણૂક કરવામાં આવી હતી, અને વિવિધ સ્થળોએ સમાન ક્ષમતામાં કામ કરવાનું ચાલુ રાખ્યું હતું. તેમને ૨૯ દિવસ માટે રૂ. ૨૬૦.૦૦ ના ફિક્સ પગાર પર નિયુક્ત કરવાનો છેલ્લો આદેશ ૦૯.૦૪.૧૯૮૬ ના રોજ પસાર કરવામાં આવ્યો હતો. ઉપરોક્ત આદેશ કેશોદ તાલુકામાં અછત અથવા રાહત કાર્ય માટે નિમણૂકની વાત કરે છે.કામદારોને નાયબ કાર્યકારી ઈજનેરની કચેરી, પંચાયત, સિંચાઈ પેટા-વિભાગમાં જાણ કરવાનું કહેવામાં આવ્યું હતું.

(૪) ત્યારબાદ, તાલુકા વિકાસ અધિકારી, કેશોદે ૨૩.૦૬.૧૯૮૬ ના આદેશ દ્વારા કામદારોને કાર્યકારી ઈજનેર, જુનાગઢને પરત મોકલ્યા/ફાળવ્યા, કારણ કે તેમના કામની હવે જરૂર નહોતી.

(૫) શ્રમ અદાલતે તેના ચુકાદામાં નોંધ્યું છે કે કામદારોની નિમણૂક કરવામાં આવી ન હતી અથવા તેમને કોઈ કામ ફાળવવામાં આવ્યું ન હતું, તેથી તેમણે જિલ્લા અદાલતમાં દીવાની દાવો નં.૧૪૮/૧૯૮૯ દાખલ કર્યો હતો.વર્તમાન સામાવાળા અધિકારીઓ સાથે સમાધાન કરવા પર તેનો નિકાલ કરવામાં આવ્યો હતો.સત્તાવાળાઓએ સમાધાનનું સન્માન કર્યું

હોવાથી, કામદારોએ ફરીથી દીવાની દાવો નં.૨૬૪/૧૯૯૩ દાખલ કર્યો, જેને અધિકારક્ષેત્રના અભાવને કારણે બરતરફ કરવામાં આવ્યો હતો. ત્યારબાદ, તેઓએ સંદર્ભ (એલસીજે) નં.૨૧૯/૯૫ અને ૨૨૦/૯૫ દાખલ કરીને શ્રમ અદાલત, જુનાગઢનો સંપર્ક કર્યો, જેમાં ૧૨/૦૧/૨૦૦૦ ના ચુકાદા દ્વારા, શ્રમ અદાલત, જુનાગઢએ સામાવાળા અધિકારીઓને સંપૂર્ણ વેતન સાથે સેવાની સાતત્યતા સાથે કામદારોને પુનઃસ્થાપિત કરવાનો નિર્દેશ આપ્યો હતો.

- (૬) વર્તમાન સામાવાળાઓ-મૂળ અરજદારોએ સ્પેશિયલ સિવિલ એપિલિકેશન નં.૮૬૮૪/૨૦૦૦ અને ૮૭૩૭/૨૦૦૦ દ્વારા, પ્રિઝાઈડિંગ ઓફિસર, લેબર કોર્ટ, જુનાગઢ દ્વારા સંદર્ભ (એલસીજે) નં.૨૧૯/૯૫ અને ૨૨૦/૯૫ માં પસાર કરાયેલા ૧૨.૦૧.૨૦૦૦ ના ચુકાદાને પડકાર્યો હતો.૨૪.૦૮.૨૦૦૭ ના ચુકાદા અને આદેશમાં, વિદ્વાન સિંગલ જજે અવલોકન કરીને ઉપરોક્ત ચુકાદાને રદ કર્યો હતો કે દૈનિક મજૂરોના કિસ્સામાં, નિયમિત પુનઃસ્થાપના જેવું કંઈ નથી, કારણ કે, દૈનિક મજૂર નિયમિત કામદાર અથવા કર્મચારી નથી, તેની પુનઃસ્થાપના માત્ર કેન્દ્રીય નિયમ ૭૭ અથવા રાજ્ય નિયમ ૭૮/૮૨ સાથે વાંચેલા ઔદ્યોગિક વિવાદ અધિનિયમ, ૧૯૪૭ની કલમ ૨૫જી હેઠળ જાળવવા માટે જરૂરી ચાદીમાં તેનું નામ સામેલ કરવામાં આવશે.

(૭) શ્રી એચ.એસ. મુન્શો, સામાવાળા સત્તાવાળાઓ વતી હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલે, વિદ્વાન સિંગલ જજ દ્વારા પસાર કરાયેલા ચુકાદાને સમર્થન આપતા જણાવ્યું હતું કે સંબંધિત કામદારો માત્ર અછત રાહત કાર્યના હેતુ માટે રોકાયેલા હતા, અને ઉપરોક્ત રાહત કાર્ય પૂર્ણ થયા પછી તેમને નિમણૂક માટે દાવો કરવાનો કોઈ અધિકાર નથી.

(૮) શ્રી ટી.આર. મિશ્રા, અપીલકર્તાઓ-કામદારો વતી હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલે, આ માનનીય અદાલતના વિદ્વાન સિંગલ જજ દ્વારા પસાર કરાયેલા ઉપરોક્ત ચુકાદાને વર્તમાન લેટર્સ પેટન્ટ અપીલમાં વિવિધ દલીલો ઉઠાવીને પડકાર્યો છે.એવું કહેવામાં આવે છે કે તેમની નિમણૂક ૧૯૮૧માં એક મુલાકાત દ્વારા કરવામાં આવી હતી અને તેમણે પંચાયત હેઠળ નિયમિત વર્ક ચાર્જ કલર્ક તરીકે કામ કર્યું હતું.તેમણે એમ પણ જણાવ્યું છે કે કેટલાક વ્યક્તિઓ, જેઓ તેમનાથી જુનિયર હતા, તેમને જાળવી રાખવામાં આવ્યા હતા, જ્યારે કે તેમને સેવામાંથી બરતરફ કરવામાં આવ્યા હતા.આ અસર માટે શ્રમ અદાલત સમક્ષ બે કામદારોને જાળવી રાખવા અંગે ચોક્કસ દલીલ કરવામાં આવી હતી, જેમના નામ ક્રમ નં.૩૧ અને ૩૨ પર હતા, જ્યારે અપીલકર્તા-કામદારો, જેઓ ક્રમ નં.૨૪ અને ૨૫ પર હતા, તેમને બરતરફ કરવામાં આવ્યા હતા. શ્રી ટી.આર. મિશ્રા, વિદ્વાન વકીલે

ભારપૂર્વક દલીલ કરી છે કે કામદારોને વળતર આપવાને બદલે સેવામાં પુનઃસ્થાપિત કરવાની જરૂર છે.કામદારોના કેસને સાબિત કરવા માટે, નીચેના ચુકાદાઓ પર આધાર રાખવામાં આવે છે:

(૧) ભારત સંઘ અને અન્યો વિરુદ્ધ રામચંદર અને અન્યો,
૨૦૦૭ (૧) એસસીસી-૪૩૯;

(૨) સુરત મહિલા દીવાની સહકારી બેંક લિમિટેડ, સુરત વિરુદ્ધ
મમતા બેન મહેન્દ્રભાઈ જોશી કે/ઓ. શરદ એસ. પાઠા,
૨૦૦૧ (૩) એલએલએન ૪૬૯;

(૩) એસ્ટેટ અધિકારી, હરિયાણા શહેરી વિકાસ સત્તામંડળ,
કરનાલ અને અન્ય વિરુદ્ધ પીઠાસીન અધિકારી,
ઔદ્યોગિક-ટ્રિબ્યુનલ-કમ-લેબર કોર્ટ, પાણીપત અને
અન્ય, ૨૦૦૧-૩-સીએલઆર-૭૭;

(૪) હરજિંદર સિંહ વિરુદ્ધ પંજાબ સ્ટેટ વેરહાઉસિંગ
કોર્પોરેશન, ૨૦૧૦ (૩) એસ. સી. સી. ૧૯૨; અને

(પ) વિશેષ દીવાની અરજી નં.૪૯૧૬/૨૦૦૧ માં લેટર્સ
પેટન્ટ અપીલ નં.૮૫૦/૦૧ માં આ માનનીય
અદાલતની ખંડપીઠે ૦૮.૦૭.૨૦૧૦ તારીખનો ચુકાદો
અને આદેશ પસાર કર્યો.

વધુમાં કોઈ તકરાર ઊભી કરેલ નથી.

(૯) સંબંધિત પક્ષકારો વતી હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલોની હરીફ રજૂઆતો પર
વિચારપૂર્વક વિચારણા કર્યા પછી, અને વિદ્વાન સિંગલ જજ દ્વારા પસાર
કરાયેલા ચુકાદા અને આદેશ તેમજ એવોર્ડને ધ્યાનમાં રાખીને, અમે માનીએ
છીએ કે વિદ્વાન સિંગલ જજે તાલુકા વિકાસ અધિકારી, કેશોદ દ્વારા પસાર
કરાયેલા ૨૩.૦૬.૧૯૮૬ ના આદેશની અવગણના કરીને ભૂલ કરી છે,
જેમાં ખાસ કરીને કહેવામાં આવ્યું હતું કે કામદારોને ૨૩.૦૬.૧૯૮૬ થી
કાર્યકારી ઇજનેર, સિંચાઈ વિભાગ, જૂનાગઢ પરત મોકલવામાં આવ્યા હતા.
શ્રી મુન્શો, વિદ્વાન વકીલ, આ માનનીય અદાલત દ્વારા પૂછવામાં આવેલા
પ્રશ્નને દૂર કરવામાં અસમર્થ હતા કે શું કામદારોને હકીકતમાં
૨૩.૦૬.૧૯૮૬ ના ઉપરોક્ત આદેશ મુજબ તેમની મૂળ પોસ્ટ પર જાણ
કરવાની મંજૂરી આપવામાં આવી હતી કે કેમ. સિંચાઈ વિભાગના સંબંધિત
અધિકારી, જુનાગઢ એટલે કે કાર્યકારી ઇજનેરે અપીલકર્તા-કામદારોને

તેમના મૂળ હોદ્દા પર અથવા સંબંધિત દરજ્જામાં પરત મોકલવાના ૨૩.૦૬.૧૯૮૬ તારીખના આદેશનું પાલન કરવું જોઈએ, જેના પર અપીલકર્તાઓ કામ કરી રહ્યા હતા.આવા સંજોગોમાં એવું કહી શકાય કે સામાવાળા સત્તાવાળાઓએ તેમના પોતાના આદેશનું ઉલ્લંઘન કર્યું છે.કામદારોને તેમની મૂળ પોસ્ટ પર કામ કરવાની મંજૂરી આપવાને બદલે, તેઓએ જુનિયરને જાળવી રાખીને તેમની સેવાઓ સમાપ્ત કરી દીધી છે.

(૧૦) એવોર્ડને પડકારતી અરજીઓને મંજૂરી આપતી વખતે, વિદ્વાન એકલ ન્યાયાધીશે અવલોકન કર્યું છે કે દૈનિક મજૂરોના કિસ્સામાં, નિયમિત પુનઃસ્થાપના જેવું કંઈ નથી, કારણ કે, દૈનિક મજૂર નિયમિત કામદાર અથવા કર્મચારી નથી.વધુમાં એવું જોવા મળ્યું છે કે જો દૈનિક મજૂરને આખા મહિનાનું વેતન ન મળે, તો આવા કામદારની તરફેણમાં સંપૂર્ણ વેતન આપી શકાતું નથી.જોકે વિદ્વાન સિંગલ જજ દ્વારા કરવામાં આવેલા નિરીક્ષણને નિયમિત કરવા માટે દોષિત ઠેરવી શકાય નહીં, અમારા માનવામાં આવેલા અભિપ્રાયમાં, વિદ્વાન સિંગલ જજ દ્વારા વેતનની ચુકવણી માટે વ્યક્ત કરવામાં આવેલા અભિપ્રાયને સમર્થન આપી શકાતું નથી.નોકરીદાતાને વેતન ન ચૂકવીને અયોગ્ય મજૂર પ્રથાનો આશરો લેવાની મંજૂરી આપી શકાતી નથી અને ત્યારબાદ નોકરીદાતા દ્વારા અપનાવવામાં આવેલી આવી પ્રથાને કારણે કામદારને સંપૂર્ણ વેતન આપવાનો ઇનકાર કરવો એ

ઔદ્યોગિક વિવાદ અધિનિયમ, ૧૯૪૭ (ટૂંકમાં "આઈ. ડી. અધિનિયમ") ની યોજના અને ઉદ્દેશની વિરુદ્ધ હશે. એઆઈઆર-૨૦૦૫-એસસી-૩૯૬૬માં અહેવાલ કરાયેલા હરિયાણા રોડવેઝના જનરલ મેનેજર વિરુદ્ધ રુધન સિંહના કેસમાં સુપ્રીમ કોર્ટે અવલોકન કર્યું હતું તેમ, પસંદગી અને નિમણૂકની રીત અને પદ્ધતિ, એટલે કે ખાલી જગ્યાની યોગ્ય જાહેરાત કર્યા પછી અથવા એમ્પ્લોયમેન્ટ એક્સચેન્જમાંથી અરજીઓ આમંત્રિત કર્યા પછી, નિમણૂકની પ્રકૃતિ, એટલે કે, કામચલાઉ, ટૂંકા ગાળાના, દૈનિક વેતન, કામચલાઉ અથવા કાયમી પાત્ર, નોકરી માટે જરૂરી કોઈપણ વિશેષ લાયકાત અને તેના જેવા ઘણા પરિબલોને પાછળના વેતનના ચુકાદા અંગે નિર્ણય લેવામાં તોલવું અને સંતુલિત કરવું જોઈએ. એક મહત્વપૂર્ણ પરિબલ કે જેને ધ્યાનમાં લેવું જોઈએ, તે સેવાની લંબાઈ છે, જે કર્મચારીએ નોકરીદાતા સાથે પ્રદાન કરી હતી. કામદારને સંપૂર્ણ વેતન આપવાનો ઇનકાર કરવા અથવા આપવા માટે દરેક કેસની હકીકતોની તપાસ અને વિશ્લેષણ કરવામાં આવે છે. તે કામનો સ્વભાવ અને સમાપ્તિની રીત છે જે કામદારના પાછળના વેતન અને સેવાની સાતત્ય નક્કી કરે છે. આઈ. ડી. અધિનિયમની કલમ ૨૫ બી સતત સેવાની વ્યાખ્યા આપે છે. ગંગાધર પિલ્લઈ વિરુદ્ધ સિમેન્સ લિમિટેડ, ૨૦૦૭ (૧) એસ. સી. સી. ૫૩૩ ના કેસમાં સર્વોચ્ચ અદાલતે નીચે મુજબ અવલોકન કર્યું છે:

“તે કાયદો નથી કે એક વર્ષમાં ૨૪૦ દિવસની સતત સેવા પૂર્ણ થયા પછી, સંબંધિત કર્મચારી તેની સેવાઓ અને/અથવા કાયમી દરજ્જાને નિયમિત કરવા માટે હકદાર બને. એક ચોક્કસ હેતુ માટે ઔદ્યોગિક કાયદામાં વર્ષમાં ૨૪૦ દિવસની વિભાવના રજૂ કરવામાં આવી હતી. ઔદ્યોગિક વિવાદ અધિનિયમ હેઠળ, ૨૪૦ દિવસની વિભાવના રજૂ કરવામાં આવી હતી જેથી કલમમાં નિર્દિષ્ટ રીતે ગણતરી કરવા માટે વળતર ચૂકવવા માટે નોકરીદાતા પર વૈધાનિક જવાબદારીઓ નક્કી કરી શકાય. ઔદ્યોગિક વિવાદ અધિનિયમ, ૧૯૪૭ની કલમ ૨૫એફ અનુસાર તેમને અન્ય કોઈ હેતુ માટે નહીં પણ સેવાઓથી બરતરફ કરવામાં આવે તે પહેલાં. જો ઉપરોક્ત જોગવાઈનું ઉદ્બંધન થાય છે, તો કર્મચારીની સેવાઓની સમાપ્તિ ગેરકાયદેસર હોવાનું જણાય છે, પરંતુ માત્ર તે જ કારણસર, તેની સેવાઓને નિયમિત કરવા માટે નિર્દેશિત કરી શકાતી નથી. કામદારને પુનઃસ્થાપિત કરવાના નિર્દેશનો અર્થ એ થશે કે તેને તે જ દરજ્જો પાછો મળે છે.

(૧૧) અમે નફો સાથે વધુ અવલોકન કરી શકીએ છીએ કે અપીલકર્તાઓને જુનિયરને જાળવી રાખવાની હકીકત પોતે જ સૂચવે છે કે કામ ઉપલબ્ધ હતું. હરજિંદર સિંહ (ઉપરોક્ત) ના કેસમાં સર્વોચ્ચ અદાલતે અવલોકન કર્યું તેમ, તે સ્થાયી કાયદો છે કે કાયદાની કલમ રપજી લાગુ કરવા માટે, કામદારને તે સાબિત કરવાની જરૂર નથી કે તેણે સેવાની સમાપ્તિ પહેલાના બાર કેલેન્ડર મહિના દરમિયાન ૨૪૦ દિવસના સમયગાળા માટે કામ કર્યું હતું અને તે દલીલ કરવા અને સાબિત કરવા માટે પૂરતું છે કે છટાણીને અસર કરતી વખતે, નોકરીદાતાએ નક્કર કારણ વગર "છેલ્લે આવો પહેલા જાઓ" ના નિયમનું ઉલ્લંઘન કર્યું હતું. તે નિર્વિવાદ હકીકત છે કે અપીલકર્તાઓથી જુનિયર વ્યક્તિઓને સેવામાં જાળવી રાખવામાં આવી હતી. આથી કામદારોની સેવાઓ સમાપ્ત કરવી એ આઈ. ડી. અધિનિયમની કલમ રપજીનું ઉલ્લંઘન છે. શ્રી એચ.એસ. મુન્શો, વિદ્વાન વકીલે એવું પણ સૂચન કર્યું છે કે પુનઃસ્થાપનને બદલે કામદારોને યોગ્ય વળતર ચૂકવી શકાય છે.

(૧૨) ભારત સંઘ અને અન્ય (ઉપરોક્ત) ના કિસ્સામાં અપીલકર્તાઓ-કામદારો વતી હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલ, શ્રી ટી.આર. મિશ્રા દ્વારા આપવામાં આવેલા ચુકાદાઓ વર્તમાન કેસમાં લાગુ થશે નહીં કારણ કે સર્વોચ્ચ અદાલતે ૫૦ ટકા વેતન પાછું આપવાની અને તેમાં પુનઃસ્થાપનની મંજૂરી આપી છે. તે નિર્વિવાદ હકીકત છે કે અપીલકર્તાઓ-કામદારોની નિમણૂક

પંચાયત દ્વારા રૂ.૨૬૦ ના નિયત પગાર પર કરવામાં આવી હતી-જ્યારે અને જ્યારે તેમની સેવાઓ જરૂરી હતી ત્યારે ૨૯ દિવસના સમયગાળા માટે.તેમણે ૧૯૮૧થી ૧૯૮૬ સુધી કામ કર્યું હતું.એટલે કે આશરે પાંચ વર્ષ માટે.અંતે, સમાન સમયગાળા માટે અછત રાહત કાર્ય માટે તેમની નિમણૂક કરવામાં આવી હતી, અને ત્યારબાદ કામની અનુપલબ્ધતાને કારણે તેમને તેમના મૂળ સ્થાને ફરીથી ફાળવવામાં આવ્યા હતા.વર્તમાન કેસમાં, લેટર્સ પેટન્ટ અપીલ નં.૨૦૯૭/૨૦૦૭ નો એકમાત્ર અપીલકર્તા ૫૪ વર્ષની ઉંમરે પહોંચી ગયો છે, આ તબક્કે પુનઃસ્થાપનનું નિર્દેશન કરવું યોગ્ય રહેશે નહીં.અગાઉ નોંધવામાં આવ્યું છે તેમ, વિશેષ દીવાની અરજી નં.૮૭૩૭/૨૦૦૦ ના કર્મચારીની મુદત અરજીની પેન્ડિંગ દરમિયાન સમાપ્ત થઈ ગઈ છે.

(૧૩) રાજ કુમાર વિરુદ્ધ આસિસ્ટન્ટ જનરલ મેનેજર, સ્ટેટ બેંક ઓફ ઇન્ડિયા, દીવાની અપીલ નં.૫૦૮/૨૦૧૬ ના કેસમાં ૨૨.૦૧.૨૦૧૬ ના તાજેતરના નિર્ણયમાં, સુપ્રીમ કોર્ટે નીચે મુજબ અવલોકન કર્યું છે:

“૧૯૮૪થી ૨૩ થયેલા કામકાજના સમયગાળાને ધ્યાનમાં રાખીને, જોકે સમયાંતરે વર્ષ ૧૯૯૩ સુધી, અમારો મત છે કે વળતરમાં થોડો વધારો કરવામાં આવે

અને રૂ.તેથી, એવો આદેશ આપવામાં આવે છે કે
અપીલકર્તા રૂ.૨૦૦૦૦૦ ના વળતર માટે હકદાર રહેશે
અને સામાવાળા સાથે અપીલકર્તાની સગાઈના સંદર્ભમાં
આગળ કોઈ દાવો કરવામાં આવશે નહીં."

(૧૪) ૨૦૧૩ (૨) એસ. સી. સી. ૭૫૧ માં નોંધાયેલા રાજકુમાર પુત્ર રોહિતલાલ
મિશ્રા વિરુદ્ધ જલગાંવ મ્યુનિસિપલ કોર્પોરેશનના કેસમાં સુપ્રીમ કોર્ટે નીચે
મુજબ અવલોકન કર્યું છે:

"જ્યારે અને જ્યારે કામ ઉપલબ્ધ હતું ત્યારે
અપીલકર્તાઓની કામચલાઉ ધોરણે દૈનિક વેતન પર
નિમણૂક કરવામાં આવી હતી અને તેમને મંજૂર કરેલા પદ
સામે નિયમિત ધોરણે નિયુક્ત કરવામાં આવ્યા ન હતા
તેવી અપીલમાં વિદ્વાન સિંગલ જજ અને ડિવિઝન બેંચ
બંને દ્વારા નોંધાયેલા સહવર્તી તારણને ધ્યાનમાં રાખીને,
અમને બંને અદાલતો દ્વારા પસાર કરાયેલા આદેશોમાં
દખલ કરવાનું કોઈ કારણ અને સમર્થન મળતું નથી. જો
કે, અમારું માનવું છે કે દરેક અપીલકર્તાને
રૂ.૧૦૦૦૦/- ની ચુકવણી માટેનો નિર્દેશ

અપીલકર્તાઓને વળતર નહીં આપે. આથી, જે અપીલકર્તાઓએ સમાપ્તિની તારીખથી ૮ થી ૧૦ વર્ષ પછી સમાધાન માટે સંપર્ક કર્યો હતો, તેઓ દરેક રૂ.૫૦,૦૦૦/- ની રકમ મેળવવા માટે હકદાર છે, જ્યારે અપીલકર્તાઓમાંથી એક એટલે કે રાજકુમાર રોહિતલાલ, જેમણે ૨ થી ૩ વર્ષમાં સમાધાન અધિકારીનો સંપર્ક કર્યો છે, તેઓ રૂ. ૧,૦૦,૦૦૦ મેળવવા હકદાર રહેશે."

(૧૫) ગુજરાત રાજ્ય માર્ગ પરિવહન નિગમ વિરુદ્ધ ફિરોઝ એમ. મુગલ અને અન્યના ૨૦૧૪ (૧) જી. એલ. એચ. ૧ માં નોંધાયેલા કેસમાં આપવામાં આવેલા મોટા ખંડપીઠે આપેલા નિર્ણયને ધ્યાનમાં રાખીને વર્તમાન લેટર્સ પેટન્ટ અપીલને બિન-જાળવણીપાત્ર ગણાવીને ફગાવી દેવામાં આવી હતી. જો કે, ૨૦૧૫(૯)-એસસીસી-૧ માં નોંધાયેલા જોગેન્દ્રસિંહજી વિજયસિંહજી વિરુદ્ધ ગુજરાત રાજ્યના કેસમાં આપવામાં આવેલા ૦૬/૦૭/૨૦૧૫ ના ચુકાદાના આધારે સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા તેમને રિમાન્ડ પર મોકલી દેવામાં આવ્યા હતા.

(૧૬) તેથી, અમે અપીલ અને રદ કરવાની મંજૂરી આપીએ છીએ અને સ્પેશિયલ સિવિલ એપિલકેશન નં.૮૬૮૪/૨૦૦૦ અને ૮૩૭૩/૨૦૦૦ માં વિદ્વાન

સિંગલ જજ દ્વારા પસાર કરાયેલા સામાન્ય ચુકાદા અને આદેશને રદ કરીએ છીએ. વર્તમાન કેસની હકીકતોને જોતાં, અમે યોગ્ય માનીએ છીએ કે જો દરેક કામદારને રૂ.૧૮૫૦૦૦ નું યોગ્ય વળતર આપવામાં આવે તો ન્યાયના ઉદ્દેશો પૂરા થશે. અમે સ્પષ્ટ કરીએ છીએ કે આ તેમને પહેલેથી જ જે ચૂકવવામાં આવ્યું છે તે ઉપરાંત છે. આ રકમ આ આદેશ પ્રાપ્ત થયાની તારીખથી ચાર અઠવાડિયાની અંદર ચૂકવવામાં આવશે. કોઈ ખર્ચ નહીં.

(૧૭) રજિસ્ટ્રીને સંબંધિત બાબતમાં આ ચુકાદાની નકલ મૂકવાનો નિર્દેશ આપવામાં આવ્યો છે.

(અનંત એસ. દવે, ન્યાયમૂર્તિ)

(અરવિંદસિંઘ સુપેહીઆ, ન્યાયમૂર્તિ)

This judgment has been translated using AI Tool.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: *The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the*

judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.